

GJYKATA EUROPIANE E TË DREJTAVE TË NJERIUT

SEKSIONI I PARË

VENDIM

Ankimi nr. 23136/13

Selvie RUSHITI

kundër Shqipërisë

Gjykata Europiane e të Drejtave të Njeriut (Seksioni i Parë) e mbledhur më 24 janar 2017, si një Komitet i përbërë nga:

Linos-Alexandre Sicilianos, Kryetar

Aleš Pejchal,

Armen Harutyunyan, gjykatës,

dhe Renata Degener, Zëvendës Regjistrare e Seksionit,

Në lidhje me ankimin e mësipërm të paraqitur më 1 prill 2013,

Në lidhje me deklaratën e dorëzuar nga Qeveria e paditur më 16 shtator 2015 dhe parashtrimet e tyre të datës 4 korrik 2016, në të cilat i kërkohej Gjykatës në mënyrë të prerë që të përjashtojë ankimin nga lista e çështjeve dhe duke marrë në konsideratë që ankuesi nuk dorëzoi asnjë koment si përgjigje,

Pasi ka diskutuar, vendos si më poshtë vijon:

FAKTE DHE PROCEDURA

Ankuesja, zj. Selvie Rushiti, është një shtetase shqiptare, e cila ka lindur në vitin 1958 dhe jeton në Tiranë.

Qeveria shqiptare (“Qeveria”) u përfaqësua nga Agjencia e saj, zj. A.Hicka, nga Avokatura e Shtetit.

Ankuesja shprehu shqetësimin për kohëzgjatjen e tepruar të procedurave civile, të cilat filluan më 27 shkurt 2001 dhe përfunduan më 12 mars 2013.

LIGJI

Ankuesja shprehu shqetësimin për kohëzgjatjen e procedurave. Ajo iu referua nenit 6 § 1 të Konventës.

Më 16 shtator 2015, Gjykata mori një deklaratë për një marrëveshje miqësore të firmosur nga Qeveria, sipas së cilës Qeveria e Shqipërisë ofronte që t’i paguante ankueses EUR 1,800 (një mijë e tetëqind euro) për të mbuluar çdo dhe të gjithë dëmin jomonetar si edhe kostot dhe shpenzimet, të cilat do të konvertohen në vlerën monetare vendase në normën e zbatueshme në datën e pagesës, duke mos u ndikuar nga asnjë taksë që mund të jetë e zbatueshme. Kjo shumë do të jetë e pagueshme brenda tre muajve nga data kur njoftohet vendimi i marrë nga Gjykata. Në rast se Gjykata nuk e paguan këtë shumë brenda periudhës së sipërpërmendur tre-mujore, Qeveria ndërmerr të paguajë interes për të, që nga momenti i përfundimit të periudhës deri në shlyerje, në një normë të barabartë me normën marginale të huasë të Bankës Qendrore Europiane gjatë periudhës së mospagesës plus pikë tre përqindëshe. Paga do të përbëjë zgjidhjen përfundimtare të çështjes.

Kjo deklaratë u dorëzua si përgjigje ndaj propozimit të Zyrës së Regjistrimit për një marrëveshje për zgjidhje miqësore, adresuar të dyja palëve.

Ankuesja nuk iu përgjigj propozimit të Zyrës së Regjistrimit.

Më 4 korrik 2016, Qeveria informoi Gjykatën se deklarata e tyre e firmosur, e datës 16 shtator 2015, duhet të trajtohet si një deklaratë njëpalëshe me synimin për të zgjidhur çështjen e ngritur nga ankimi. Gjithashtu, ajo theksoi si më poshtë vijon:

“Qeveria shqiptare e pranon se ka pasur një shkelje të të drejtave të ankueses, të garantuara nga neni 6 § 1 i Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut, si rezultat i tejzgjatjes së jashtëzakonshme të procedurave gjyqësore. Për sa më sipër, Qeveria ofron të paguajë *ex gratia* 1,800 euro në favor të Zj. Selvie Rushiti”.

Ankuesja nuk parashtrroi asnjë koment.

Gjykata vëren se pavarësisht faktit se Qeveria nuk parashtrroi një formë të re, të veçantë të deklaratës së njëanëshe, ajo vazhdon të ruajë qartazi qëndrimin e saj se deklarata e firmosur për zgjidhje miqësore e dorëzuar si përgjigje ndaj propozimit të Regjistrimit, duhet të trajtohet si një deklaratë e njëanëshe. Në

përputhje me rrethanat, Gjykata do të marrë parasysh faktin se Qeveria dorëzoi një deklaratë të njëanëshme me qëllimin për të zgjidhur çështjen e ngritur nga ankimi.

Gjykata përsërit se neni 37 i Konventës parashikon se në çdo fazë të procedurave, ajo mund të vendosë të përjashtojë një ankim nga lista e saj e çështjeve në rastin kur rrethanat çojnë në një nga përfundimet e përcaktuara sipas pikës (a), (b) ose (c) të paragrafit të parë të atij neni. Neni 37 § 1 (c) i mundëson Gjykatës që veçanërisht ta përjashtojë një çështje nga lista e saj nëse: “për cilëndo arsye tjetër të dhënë nga Gjykata, nuk ka më justifikim për vazhdimin e shqyrtimit të ankimit.”

Gjithashtu, ajo thekson se në rrethana të caktuara, ajo mund të përjashtojë një ankim sipas nenit 37 § 1 (c) bazuar në një deklaratë njëpalëshe nga Qeveria e paditur, edhe nëse ankuesi dëshiron që të vijojë shqyrtimi i çështjes.

Për këtë qëllim, Gjykata ka shqyrtuar deklaratën bazuar në parimet të cilat dalin nga praktika e saj gjyqësore, veçanërisht vendimi Tahsin Acar (Tahsin Acar kundër Turqisë) kundërshtime paraprake [GJP], nr. 26307/95, §§ 75-77, GJEDNJ 2003-VI; WAZA Sp. z.o.o kundër Polonisë (vend.), nr. 11602/02, 26 Qershor 2007; dhe Sulwińska kundër Polonisë (vend.), nr. 28953/03, 18 Shtator 2007).

Gjykata ka shqyrtuar në një sërë çështjesh, duke përfshirë edhe ato të sjella kundër Shqipërisë, praktikën e saj në lidhje me ankesat për shkelje të nenit 6 § 1 të Konventës për kohëzgjatjen e procedurave (shiko Luli dhe të Tjerët kundër Shqipërisë, (nr. 64480/09, 64482/09, 12874/10, 56935/10, 3129.12 dhe 31355/09, §§ 63-64, 1 prill 2014.)

Gjykata vëren se në parashtrimet e saj të datës 4 korrik 2016, Qeveria njihte shkeljen e nenit 6 të Konventës në lidhje me kohëzgjatjen e procedurave. Më tej, Gjykata vëren se shumica e parave e ofruar synon të kompensojë ankuesen për dëmin e vuajtur si rezultat i kohëzgjatjes së procedurave gjyqësore.

Duke pasur parasysh natyrën e parashtrimeve të bëra nga Qeveria, si edhe shumën e propozuar për kompensim – e cila është në përputhje me shumën e dhëna në raste të ngjashme – Gjykata mendon se nuk është më e justifikueshme të vazhdohet me shqyrtimin e ankimit (neni 37 § 1 (c)).

Për më tepër, sipas arsyeve të mësipërme, dhe veçanërisht duke pasur parasysh praktikën e qartë dhe të gjerë gjyqësore, mbi këtë tematikë, se duke respektuar të drejtat e njeriut sipas përcaktimeve në Konventë dhe në Protokollin përkatës, nuk kërkohet që të vazhdohet shqyrtimi i ankimit (neni 37 § 1 *in fine*).

Gjykata vendos që kjo shumë duhet të konvertohet në vlerën monetare kombëtare në normën e zbatueshme në datën e pagesës, dhe duhet të paguhet brenda tre muajve nga data e njoftimit të vendimit të Gjykatës të lëshuar në përputhje me nenin 37 § 1 të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut. Në rast se nuk realizohet pagesa brenda kësaj periudhe një interes i thjeshtë paguhet për shumën konkrete në një normë të barabartë me normën marginale të huadhënies të Bankës Qendrore Europiane plus pikë tre përqind.

Përfundimisht, Gjykata thekson se nëse Qeveria nuk respekton kushtet e deklaratës së saj të njëanëshme, ankimi do të rikthehet në listë në përputhje me nenin 37 § 2 të Konventës (Josipović kundër Serbisë (vend.), nr. 18369/07, 4 mars 2008).

Për sa më sipër, është me vend që çështja të përjashtohet nga lista.

Për këto arsye, Gjykata, në mënyrë unanime,

Merr parasysh kushtet e deklaratës së Qeverisë së paditur sipas nenit 6 § 1 të Konventës dhe modalitetet për të garantuar përputhshmërinë me masat e referuara në të;

Vendos ta përjashtojë ankimin nga lista e çështjeve në përputhje me nenin 37 § 1 të Konventës.

E hartuar në anglisht dhe e njoftuar me shkrim më 16 shkurt 2017.

Renata Degener

Zëvendës Regjistrare

Linus-Alexandre Sicilianos

Kryetar